

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 6207/2022
01.06.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Марине Милановић, председника већа, Драгане Бољевић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Марковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, чији је законски заступник Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3163/21 од 15.12.2021. године, у седници одржаној 01.06.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3163/21 од 15.12.2021. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ивањици П 345/2021 од 27.08.2021. године, првим ставом изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде штете због неисплаћене зараде исплати износ од 393.127,74 динара са законском затезном каматом од 22.03.2021. године, као дана подношења тужбе до исплате. Другим ставом изреке, одбијен је део тужбеног захтева тужиоца у делу којим је тражено да се обавезе тужена да тужиоцу на име накнаде штете поред досуђеног износа из став првог изреке исплати још и износ од 48.345,37 динара са законском затезном каматом од 11.04.2011. године до исплате и законску затезну камату на досуђени износ од 393.127,74 динара од 11.04.2011. године до 22.03.2021. године, као дана подношења тужбе. Трећим ставом изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 68.332,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 3163/21 од 15.12.2021. године, првим ставом изреке, жалба тужене је одбијена и првостепена пресуда потврђена у ставу првом и трећем изреке. Другим ставом изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, с предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном

поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/14, 87/18 и 18/20).

Тужилац је доставио одговор на ревизију.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Наиме, Републику Србију и њене државне органе у поступку по ванредним правним лековима пред Врховним касационим судом заступају Државно и Војно правобранилаштво.

У складу са одредбом члана 6. Закона о правобранилаштву („Службени гласник РС“, бр. 55/2014) функцију Државног правобранилаштва обављају државни правобранилац и заменици државног правобраниоца, а не и стручни сарадници запослени у њиховој служби.

Како је у конкретном случају ревизију у име Републике Србије изјавио правобранилачки помоћник, ревизија је недозвољена у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 1. ЗПП, па је Врховни касациони суд на основу одредбе члана 413. ЗПП, одлучио као у ставу првом изреке.

Како трошкови одговора на ревизију не представљају потребне трошкове ради вођења парнице у смислу одредбе члана 154. став 1. Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Марина Милановић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**